

Lag om ändring i lagen (1974: 981) om arbetstagares rätt till ledighet för utbildning;

utfärdad den 10 juni 1976.

SFS 1976: 595

Utkom från trycket
den 19 juli 1976

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives att 2 och 14 §§ lagen (1974: 981) om arbetstagares rätt till ledighet för utbildning skall ha nedan angivna lydelse.

2 § Avtal som innebär att arbetstagares rättigheter enligt denna lag inskränkes är ogiltigt i den delen.

Utan hinder av första stycket får avvikelser från 3 §, 4 § tredje stycket, 5 och 7 §§ samt 10 § andra och tredje styckena göras med stöd av kollektivavtal som på arbetstagersidan har slutits eller godkänts av organisation som är att anse som central arbetstagarorganisation enligt lagen (1976: 580) om medbestämmande i arbetslivet.

Arbetsgivare, som är bunden av kollektivavtal som avses i andra stycket, får tillämpa avtalet även på arbetstagare som ej är medlem av den avtalslutande organisationen på arbetstagersidan, under förutsättning att arbetstagaren sysselsättes i arbete som avses med avtalet och ej omfattas av annat tillämpligt kollektivavtal.

14 § Den som vill fordra skadestånd enligt 13 § skall underrätta motparten om sitt anspråk inom fyra månader efter det att skadan inträffade. Har inom den tiden förhandling rörande anspråket påkallats enligt lagen (1976: 580) om medbestämmande i arbetslivet eller med stöd av kollektivavtal, skall talan väckas inom fyra månader efter det att förhandlingen avslutades. I annat fall skall talan väckas inom åtta månader efter det att skadan inträffade.

¹ Prop. 1975/76: 105 (bil. 1), InU 45, rskr 404.

SFS 1976: 595

Första stycket äger motsvarande tillämpning i fråga om anspråk på lön och andra anställningsförmåner som avses i 13 § första stycket.

Iakttagas ej vad som föreskrives i första och andra styckena, är talan förlorad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1977.

På regeringens vägnar

INGEMUND BENGTTSSON

Åke Bouvin

(Arbetsmarknadsdepartementet)

